

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Sprava in strah pred njo.

Da se grof Taaffe v teh dnevih pogaja s Čehi in Nemci, naj se napravi med njimi neka sprava ter preneha dolgi in pogubni razpor, to je znano in z vlado želi to tudi vsak, ki še ima srce za srečo naše države. Bode-li pa kaj iz tega ali pa gredó na konci možje kje vsaksebi s staro mržnjo v srci? Odgovor na to vprašanje pa se nič ne da tako iz lehka, kajti težave so pri tem velike, najbolj za c. kr. vlado. Njej je in mora biti na tem veliko, da se ji ne namnoži vsled sprave več dela in kar še potegne višje, več stroškov.

Oboje pa ji preti, ako se razdeli češka dežela v skupine, nemške in češke. In ravno za to stojé Nemci, Čehom pa ni po volji, ampak le-ti bi radi, da ostane vse pri starem. Edino, kar želé, je to, da dobi češki jezik povsod tisto pravico, kakor jo ima že doslej nemški in sta si torej ona poslej prava brata. To pa sopot Nemcem ne gre v glavo, ter čejo skupine nemških krajev za se in v njih naj bode potlej le njih jezik doma, češki pa nima v njih nobene pravice.

Glavno je torej sedaj na Dunaji brž to vprašanje; če se ono in pa kako se razmota, tega sedaj človek ne more reči in brž jo še pogodimo najbolje, ako rečemo, da počakajmo na sklep shoda. Nekaterim se dozdeva celo, da še tega sklepa ne doživimo v kratkem, ampak da se shod brž ko ne pretrga in odloži za poznejše dni, more biti tje do poletja. Kar se tiče naše misli, ne rečemo, da ne bode tako na zadnje v resnici.

Ali nam tudi dnes ni za to, da izpovemo našim bralcem, kaj da mislimo mi o tem shodu. Nam je veliko več na tem, da jim pokažemo, kaj rekó naši Nemci ali boljše listi, ki pišejo za-nje, k temu shodu. In v tem smemo reči, da so si v strahu, ne za to, da ne pridejo možje na Dunaji do sprave, ampak za to, da je vendar-le mogoče, da se pride do nje. To bi za-

nje bila največja nesreča. Kaj bi pač pisali potem še v „Tagespošti“, v „Mariboržanki“ ali v „Vahtarici“? Da se Nemci potiskajo na steno, tega bi vendar-le ne mogli več legati bralcem in o drugem, o rečéh, ki se godé pri nas, to se v malih besedah pove vse: Mi Nemci smo visoko na konji; vse povsodi v dež. zboru, dež. šolskem svetu, okr. zastopih, pri c. kr. namestništvu, c. kr. okr. glavarstvih, c. kr. okr. sodnijah, c. kr. dež. sodniji v Celji, c. kr. višji sodniji v Gradci — pri vseh teh in drugih uradih so Nemci prvi in v njih skorej ni prostora za Slovence. Ali to še nam ne more biti zadosti; mi še čemo za nemško ljudstvo več. Ono je sicer že izvoljeno ljudstvo, ker je nemško; to se vidi vse povsodi, ali ker se pač nam tako ljubi, zato se mu godi še vse eno krivica; mi trpimo še torej vedno krivico. Kličimo tedaj na pomaganje, če ne gre drugače, tudi one naše brate, ki so zunaj črno-rmenih soh!

To in enako pa vzprejme še bralec sicer eno ali drugokrat, ali v vsacem listu bilo bi mu že vendarle preveč. To vedó možje, ki imajo pri nas nemške liste v rokah, izlasti pa še tisti, ki štejó za-nje, ako jim kaj primanjkuje, zato bi jim bila sprava med Čehi in Nemci, da ne rečemo več, bolj, kakor neljuba in ko bi mogli, najeli bi si tistih, pogubnih streliv, ki so neki ruskim nihilistom v navadi, za to, da razženó one može vsaksebi, ki sedé v teh dnevih pri mizi grofa Taaffe. Le-ti so za nje največja nevarnost.

Sedaj se kaže pač še z večjo ali manjo pravico na Češko, češ, da trpé ondi Nemci neznanu veliko krivice in češka dežela je daleč, kdo ne bi torej verjel, da je tako, kakor stoji črno na belem n. pr. v „Vahtarici“? Oj in tako milo se stori človeku pri srci, če bere v njej o stiskah! Tako doslej, drugače pa bode pač potem, če ne bo več take stiske na Češkem. To vedó oni možje, ki polnijo predale svojih listov o stiskah Nemcev in zato jih je strah sprave.